SPECIMEN INAUGURALE MEDICO-POLITICUM,

DE

CRIMINE STELLIONATUS MEDICI,

Von verstellten und versteckten Betrüglichkeiten in der Medicin;

Quam

AUSPICE DEO PROPITIO,

Et Consensu atque Auctoritate Gratiosæ Facultatis Medicæ,

IN ALMA REGIA FRIDERICIANA,

MODERATORE

DN. D. MICHAELE ALBERTI,

SACR. MAJ. REG. BORUSS. AULICO ET CONSIST. MAGDEB. CONSILIARIO, MED. ET PHILOS. NATUR. PROFESSORE PUBLICO ORDINARIO, ETC.

FACULT. MEDICÆ SENIORE, DECANO H. T. SPECTATISSIMO,

Domino Patrono, ac Promotore suo, omni honoris cultu prosequendo,

PRO GRADU DOCTORIS

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS LEGITIME IMPETRANDIS,

ANNO MDCCXLVII. D. XI. SEPT.

Publicæ Disquisitioni subjiciet

JOHANNES ANDREAS BODENBURG,

HETTSTADIO-MANSFELDENSIS.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,

TYPIS JOH. CHRISTIANI HENDELII, ACAD. TYPOGR.

PROOEMIUM.

R*Egula Juris 121.* eſt: *Qui non facit, quod facere debet, videtur facere adverſus ea, quia non facit: & qui facit, quod facere non debet, non videtur facere id, quod facere juſſus eſt:* hæc ſententia merito ad medicos referri debet, qui probitate, honeſtate, integritate, conſcientia, fide, dexteritate, prudentia, officioſitate, ſcientia & peritia inſtructi, ſe ſuamque artem commendare poſſunt; quibus ea propter, quippe viris in arte peritis, credendum, ne ſuſpicio aut contumelia in illos cadat; ideo ingenue facere debent, quæ proximi commodum & ſalubritatem promovere poſſunt: interea non negandum eſt, quod partim in arte, ſicut omnibus reliquis ſcientiis, diſciplinis, artibus, inventionibus & experimentis humanis contingit, partim in artifice variæ dubitationes, imperfectiones, æquivocationes, aut plane aberrationes reperiantur; quæ

deinde levia ingenia ad varias machinationes, technas, deceptiones, fraudes & malitiosas tentationes & operationes seducere possunt. Imprimis in medicis valde improbatur & taxatur ignorantia, imperitia, audacia, negligentia, malitia, inconstantia, fraudulentia, auaritia, inuidia, fallacia, nequitia, trepidatio horumque vitiorum varia alia specimina. Sic peculiari studio P. ZACCHIAS *in Qu. Med. Leg. Lib. 6. tit. 1.* Medicorum errores indicat & redarguit: inter alia autem *qu. 1. n. 5. sq.* disserit: *potest medicus, quicunque is sit, aut minister medicorum, ut quilibet alius homo, aut omittendo, aut committendo errare; omittendo peccat, qui non facit ea, quæ facere debet; committendo, qui facit ea, quæ facere non debet; sed tam omittendo, quam committendo triplici ratione medicum errare contingit, dolo nempe vel malitia, ignorantia & negligentia; in omnibus enim his culpa intervenit, culpa vero sociam habet poenam:* Interim variæ dantur occasiones, quibus medici errores & fraudes committere & argutulum atque sciolum animum patefacere possunt; nec solum illi, qui indigne, immerito & abusive medicorum titulum assumunt, tales fraudes & deceptiones committere solent, ut medicastri, circulatores, quos Periodeutas quondam appellaverant, teste HOFFMANNO in *Lexico* tit. *Charlattani*, de quibus refert: *Charlattani & Saltimbanci dicuntur hodie Medicorum circulatorum id genus, quos Græci periodevtas appellabant: est medicus hujusmodi circumforaneus ac circulator s. periodevta:* quo pertinet BOHNII testimonium *de Off.*

Med.

Med. dupl. P. 1. cap. 3. p. 31. sq. scatet ejusmodi Medicastrorum turba sub Ciarlatanorum s. Charlatanorum, i. e. Erronum, Circumforaneorum, Agyrtarum, Empiricorum &c. nomine, non Italia tantum, quæ ideo Provincia s. Patria Ciarlatanorum audit, sed Anglia etiam Belgium, Gallia &c. - - - de Germania nostra haud inique vulgari proverbio asseritur, plus esse medicastrorum in hac, quam Muscarum sit in Armenia; seu prout non nemo scriptorum ait, Copia passim Medicorum (Medicastrorum) Germania ita fere obruitur, ut vel Medico opus sit, qui a Medicis illam purget; sed subinde etiam in foro honesto & legitimo interdum fallaciæ, imposturæ, deceptiones & dolosæ machinationes & malitiosæ inventiones, in damnum proximi cedentes, exercentur, quæ honestam & honorabilem artem medicam contumeliosa labe turpius ignominia adficiunt, & maculant; de quibus *Roder. Castellanus in spec. vit. hum. Lib.* 2. conqueritur: *vidi heri aromatarios, hodie medicos, heri barbarum rasores, hodie morborum censores, heri herbas ceteraque materialia in apothecis corradentes, hodie in aulis & scholis morbos judicantes,* heri ciniflones, mortarios & pistillarios, hodie chymiatros, sed thrasones magnidicos, fungum pro cerebro, fumum pro luce venditantes. Si nunc factiones, cohortes, turbas, ordines & sectas medicorum colligimus, velut Astrologus, qui XII. zodiaci signa in singula hominis membra distribuerunt, variis siderum adspectibus certum influxum, vim, efficaciam & directorium in corpore humano adscribunt; jatro mathematicos,

Calendariographos, Jatroliptas, Chirurgos, Chymicos, Cosmetas, Dissectores, Botanicos, Theoreticos, Practicos, Clinicos, Dogmaticos, Methodicos, Magicos, Musicos, Stationales, Ocularios, auricularios, dentarios, vulnerarios &c. colligimus, quales partim *Mercurialis var. lect. Lib.2. cap.8.* DORINGIUS *de Medicina & Medicis Lib.1. part. 1.* MOEBIUS *instit. med. Lib.1. c.1. fund. physiol. c.1.* NEANDER *de Medic. Natalib.* BRODÆUS *Miscell. L.X. cap.10. Prosp.* ALPINUS *L.1. de Medic. ægypt. cap.1. multique alii:* recensent, quot non inventiones, strategemata & iniquæ occurrant technæ: si porro tales scabiosos & excrementitios deceptores medicastros consideramus & dijudicamus, quos *Joh.* OBERNDORFFER *in veri & falsi medici agnitione part.22. & 23.* ita describit, quod *sint plerumque sordida & abjecta fæx plebeculæ, quique negata professione alieno malo, clanculario modo artem medicam confuse condiscunt, & si eos in lucem proferimus, detracta larva appareant Judæi scelerati, Christianorum sicarii & expilatores, Monachi, suæ professionis desertores, sacrificuli perjuri, parochi* ἐολυπραγμόνες, *pastores* φίλαυτοι, *Chemici indocti, Juris apostatæ, pædagogi* δοξόσοφοι, *inepti & vulgares pharmacorum confectores & seplasiarii, catabaptistæ Æsculapii deliri & lucrifugæ, Mechanici pigri, inhonesti histriones, ardeliones, circulatores, tonsores inepti, aliptæ, fœtidi, balneatores curiosi, impostores circumforanei, milites triarii, mercatores obærati, aratores segnes, pugiles monoculi aut claudi, vetulæ edentulæ & blatterantes, aniculæ cothonizantes*

vel

vel clinicæ, obſtetrices largiloquæ, nutriculæ diabolares carnifices, canicidæ, bipedum nequiſſimi, venefici, incantatores, augures, harioli, chiromantici, Magi, Sortilegi aliaque deteſtandorum & malitioſorum hominum καθάρματα: Eheu quam egregium collegium, & coetus ac concilium impoſtorum, de quibus variantes mali doli lectiones, collectiones & machinationes obſervari & expectari poſſunt. Nec dubitandum, ſed magis in aprico eſt, quod ejusmodi famoſi medicaſtri atque gerrones magnam impoſturam fraudemque committant, ſed in reliquo medico foro, uſu & officio aliquando malitioſæ, ſubdolæ, fraudulentæ & ſophiſticæ machinationes perficiantur: propterea PLINIUS in medicos graviter invectus, licet illius viciſſim prodigioſa commenta REJES. *in Camp. Elyſ. qu. 1.* taxaverit: nec ex nominis honeſtate ars medica ſolum ſuam integritatem & dexteritatem probare poteſt, ni actiones reſpondeant ſuis titulis: quo valet arguta & ſerioſa exclamatio modo allegati REJESII *qu. 6. n. 4. 5. o tempora, o mores! prodeunt quotidie non ſolum execrandæ empiricorum ſectæ, ſubreptitii ac ſuppoſititii nebulones; ſed bullati Doctores ad præmia & honores evecti, & in neſcio quibus academiis velut extemplo Doctoratus gradum conſequuntur, peractis cærimoniis, non examinatis ſtudiis, cathedram adſcendunt & cuncta jam ex alto deſpicientes, confuſum quidpiam murmurant; tinniunt interim campanæ, ſtrepunt tubæ, volant chirothecæ & neſcio quæ inſignia humeris & capiti imprimuntur; hymno dicto deſcendit ſapiens, qui ſtul-*

tus ascenderat. Mira prorsus transformatio, nec Ovidio cognita: tumet ille statim, stupet vulgus, plaudunt affines, qui nil aliud, quam asinum, quem adduxerunt, deportant, Cumano illo indoctiorem, qui chartas vix involuere novit; quem tandem si in medicis consulas, reperies hunc tot Decipe dare, quot Recipe, mortemque verius accire posse, quam valetudinem. Nec indocti, indigni & imperiti saltim in foro Medico specimina ignorantiæ, imperitiæ & fraudulentiæ edunt, sed quandoque sub reliquæ sciola, ingeniosa, callida & perita larva saltus in reliquo Medicorum choro & foro committitur, qui dum contra honestatem, æquitatem & justitiam pugnat merito *Criminis* nota indicandus & improbandus est. Et sane Augiæ Stabulum repurgandum esset, si tot dolosæ machinationis inventiones atque species indagari & exterminari deberent: tantum autem boni & sinceri viri officium est, ut quæ artem dehonestant, indicet & declinet, id quod bona conscientia sine bile & livore fieri potest. Excitavit igitur mihi animum, suadente Dn. Decano, ut honesto ac modesto affectu & respectu perniciosas & contumeliosas istiusmodi technas fraudulentas in thesi, sine ullius injuriosa offensione, significem, siquidem alias in virum bonum non cadit injuria; quam ob rem non in concreto, sed abstracto hoc inaugurali Specimine de CRIMINE STELLIONATUS MEDICI differam: ad quod institutum mihi cœleste exoro auxilium, quo præsens tractatio artis soteriæ honestatem, æquitatem ac integritatem promoveat.

§. I.

§. I.

QUamvis *Stellionatus* vox non notio *technica* in ſchola *Medica* ſit, tamen illius ſignificatus ita *generalis* eſt, ut ad *quaslibet* ſcientias, facultates, ordines, artes, opificia & actiones hominum referri & applicari valeat; denotat igitur titulum, quo *ſpeciales doloſæ* actiones referri poſſunt: ſic inter multos TABOR *in Racem. Extraord. ubi de Crimine Stellionatus* tractat *th. 1.* diſſerit: *quemadmodum veteres ob magnam ut rerum, ſic & verborum paupertatem, & quia natura ita conditum eſt, ut plura ſint negotia, quam vocabula, ſæpe generale aliquod nomen ſupponere coacti ſunt: - - tametſi plerisque delictis certa indita eſſet appellatio, eo tamen nequitia ingenii humani & impoſtorum arte veteratoria procedente, ut omnibus eorum technis deſignandis verba non ſufficerent, etiam hic de generali aliquo vocabulo cogitandum fuit - - doli itaque vocabulum ſatis laxum - - commodiſſimum viſum nomen Stellionatus.* Communi ſuffragio Dd. *hanc* vocem derivant a *Stellione*, certa ſpecie *lacertæ* aut *ſerpentis*, aut *aranei*, tarantulis ſimilis, in tergo maculis quaſi *ſtellatis* verſicoloribus notati, quo nullum animal homini *fraudulentius* eſſe perhibetur, *a quo nomen translatum ad varii oris pectorisque homines impoſturis & ſubdolis artibus aliis inſidiantes*, inquit idem TABOR *ſ. 2. conf.* MENOCH. *de A. J. Q. Caſ. 181. n. 1. ſq.* aut STRYK *in Uſ. Mod. Pand. L. 47. tit. 20. ſ. 1. ita hoc nomen in hominem maleficum ac decipiendi peritum translatum:* hinc CARPZOV. *in Crimin. P. 3. qu. 133. n. 2. 3.* aſſerit: *cum fieri non poſſit, ut ſingulorum maleficiorum ſpecies ſingulæ recitentur, quare generali quodam vocabulo Stellionatus notantur:*

tur: nam ubicunque titulus criminis deficit, Stellionatus persecutio locum obtinet: & porro MATTHÆI *de Crimin. ubi L. 17. dig. tit. 13. c. 1. ubi de Stellionatu* agit, ait: *accusantur Stellionatus, qui improbius fraudavere, si crimen aliud non sit, quod objiciatur.* Addimus definitionem *Stellionatus* a SIMONE *in Præsidio academ. P. 2. disp. 1. th. 8. ß. 1. p. 21.* prolatam: *Stellionatus* est *delictum, quo quævis fallacia, impostura atque simulatio, & quicquid turpiter fit, in fraudem alterius, modo proprii Criminis nomen non obtineat, comprehenditur:* ideo in titulo ejusdem th. Stellionatum vocat *factum illicitum extraordinarium, locum obtinens, quoties speciale Criminis nomen deficit.* Haud quidem nostram facimus decisionem *differentiæ* an factum *Stellionatus Crimen*, an *delictum*, an *maleficium*, idque vel *priuatum*, vel *publicum* appellari debeat; suffecerit illud *generi fraudis* ac *doli* adscribere, quod alterius damnum destinato consilio causatur, sicut in *genere* quilibet *dolus malus* a factis honestis, justis & æquis alienus est: *Stellionatus* autem crimine *dolus malus* committitur, qui a *Rod. a* CASTRO *in Medico-Politico L. 3. c. 9. p. 144.* ita describitur: quod sit *machinatio quædam alterius decipiendi causa, cum aliud agitur, aliud simulatur, & comprehendit omnem calliditatem ac fallaciam ad circumveniendum fallendum ac decipiendum alterum adhibitam:* quare etiam appellatur Stellionatus TABOR *loc. c. ß. 5.* quod sit *crimen extraordinarium, generale & in subsidium quoties speciale nomen deficit, quo impostores subdole & malitiose, aliquid alterius fraudandi causa machinantur; ubicunque igitur deficit titulus criminis, nominatus vel innominatus & tamen aliquid dolo factum est, illi crimen stellionatus objicimus*

mus dicit BOSSIUS *tr. Crim. tit. de Crim. Stell. n. 1.* Utut autem hæc vox *JCtis* imprimis uſitata eſt, cujus ſignificatus dein ob inexplicabilem fraudulentiæ *varietatem* multiplices *ſpecies, modos* & *exempla* allegare ſciunt & ſolent, propterea tamen *non omnes* modi, qui in *aliis* actionibus humanis contingunt nominati, multo minus excluſi ſunt, hinc in *variis foris* talis *multiplex* dolus committitur, qui omni cura abrogandus eſt: & quoniam in *Medico* foro etiam *tales* fraudulentæ machinationes occurrunt, ideo Stellionatum medicum voco *doloſam actionem ſub medica tractatione & cura ſanitatis corporis contingentem, vario modo callida inventione in damnum alterius directam*, quæ variis *inventionibus, fictionibus*, ſimulationibus, perſuaſionibus, conſiliis & fucatis mediis committitur, quæ ſubinde in *artis contumeliam* ac turpitudinem, nec non *proximi* multifarium *damnum* cedit. Quoniam autem medico cura ſanitatis demandata eſt, in qua varia *cognoſcenda*, & ſec. rationis cynoſuram atque normam *in uſum* trahenda ſunt, ideo in *utroque* officio tam *Scientiæ*, quam *experientiæ* conſulto & ſcienter ad alium *decipiendum* & circumveniendum iniqua & malitioſa *fraus* perpetrari poteſt & ſolet, quæ in *ſpecie* ſua *Stellionatus* Crimini adſcribi meretur.

§. II.

Specimina igitur *Stellionatus Medici* varia dantur, quorum *quædam* in ordine nunc recenſenda erunt: hujus igitur Criminis accuſandi ſunt, qui multa & impudenti *audacia* & *arrogantia* artem *medicam* exercere non verentur, qui tamen magna *ignorantia*, aut *inſufficienti* cognitione in hoc foro arguendi, quos ſaltim *honorabilis* titulus me-

 dici

dici non aliter ornat, quam aſinum pellis leonina, de quibus b. *Ahaſv.* FRITSCHIUS *in Medico peccante Concluſ. 1. pag. 8.* ita diſſerit: *Medicos ubique fere ſe hodie profitentur, qui ne hilum vel pilum boni eruditique Medici poſſident, ſtentorei ſcil. Circulatores, Crumenimulgæ, agyrtæ, chirurgi, Fatidici, Ciromantes, Empirici, Clyſteriferi, pharmacopœi, Receptarii, Sacrilegæ, anus, Sortilegæ, Lamiæ, Præſtigiatores, Magi, Mercatores depauperati, Paſtores ſuperſtitioſi, æditui maleferiati, apellæ Judæi, prodigioſi Paracelſiſtæ, furioſi Cabaliſtæ, & ut compendio dicam, nullum fere hominum genus eſt, quod non alat rivalitatem cum Medicis.* Quibuscunque igitur *nomen* & *titulus Medici Doctoris*, tanquam *externus* ornatus confertur, ea tamen *exceptione* & conditione, ne intra *decretum* temporis terminum *artem* medicam *exerceant*, interea in *uſu artis* ſufficientem capacitatem acquirant, hoc autem non *obſtante frivoli* tales & audaces homines *fidem* datam *non* ſervant, ſed furtivas & *corraſas* ſuas *formulas* temere *ſine* diſcrimine & judicio cum *damno*, aut *fortuito* ac *æquivoco* effectu valetudinariorum uſurpant, illi *Stellionatum* committunt: tales igitur ſunt illius furfuris ſtipites, qui ſicut Theſſalus ille Galenicus *deſertis* propriis *opificiis*, aut opifices proprio magiſterio relicto, *medicæ* artis opera inſiliunt, & *impudenter* ac *audacter* in aliorum viſcera graſſantur, inſuperque impune occidunt, inde velut fungi oriuntur, medici Sartores, Sutores, tentores, ſcriniarii, piſtillarii, ſeplaſiarii, parabolani, ciniflones, deſtillatores aliaque monſtra, portenta & ſpectra Medici privilegiati titulo tumida & larvata, quæ uno collyrio cognito, omnes oculos curare volunt, aut ſec. LIBAVIUM *in præf. ad Neo Paracel-*

ſicam

ficam qui tales medicos exprimit, qui *vix in transcursu lympham gustarunt pæoniam & lutum figulinum subtiliter paulo eluere possunt, e vestigio Medici sunt, & terras sigillis premunt, & uno remedio omnes sanant morbos, quasi uno calopodio cothurnoque adversus quælibet mala omnem munituri pedem & eadem fidelia omnem inducturi incrustaturique parietem;* qui *usitatis* moribus, consuetudinibus & formulis *quoslibet* morbos profligare posse, sibi aliisque persuadent, eaque propter facile contumelioso notantur & diffamantur cognomine, referente & reprehendente HARVEO, qui in Satyrica *arte curandi morbos per expectationem c. 2.* certam classem ac Societatem istiusmodi Medicorum commemorat, quando illi qui nimis frequenter ordinant medicamenta *mineralia*, martialia, lac asininum, cort. chinæ, aquas minerales, missiones sanguinis, purgantia &c. vocantur ærario-ferrei, chalybeati, asinarii, Jesuitici, aquarii, sanguinarii, laniones, stercorarii &c. vel quales alios in scenam producit *Gerardus* GORIS *in Medicina contempta* Mysteriarchos, Uroscopos, Personatos, Sciolos, antiquarios, nugatores, ebriosos, aut quos hodie ventiloquos, fumivendaces, vermicularios, bullularios &c. elementarios, arcanistas, secretarios, panacearios, cabalisticos, algebraicos &c. similesque æruginosos & farciminarios nuncupat: *conf.* LENTILIUS *in Jatromn. med. P. 2. c. 15. p. 463.* Tales igitur *Stelliones*, qui *titulo* suo medico & *limitata* concessione temere *abutuntur*, in animadversionem & pœnam Stellionatus incidunt, quoniam in *Scientia* & *Conscientia* convicti sunt, quod *sufficienti* cognitione & peritia careant, ac *cæcæ fortunæ* effectum propinatorum remediorum relinquunt; ipso *facto* autem *ægrum*,

 qui

qui ſanitatem *expectat*, decipiunt, imprimis ſi talis promptæ audaciæ homo aliquando nec morbi cujusdam *ſpeciem*, nec ejus *cauſam* cognoſcit, interea quid pro quo ordinat, ſec. illud NEVIZANI *in ſylv. nupt. L. 4. n. 177.* ubi imperitus medicus alicui præſcripſit: Rec. *Neſcio quid, & ſanabitur, neſcio quando:* quo illud valet *Sap. XIII, 18. 19. pro valetudine imbecillum invocat, pro vita mortuum interpellat, pro auxilio ei, quo nihil eſt magis mutilum:* talis igitur *indignus* & imperfectus medicus in *malo dolo* verſatur ac inique ad illud non tam Brocardicum, quam injuſtum proverbium provocat & confugit, mundus vult decipi, ergo decipiatur.

§. III.

Ad Societatem *Stellionum* referendi illi porro ſunt, qui *veritates* medicas quoad *Scientiam* ignorant, earumque loco varia *figmenta* excogitant, ac talia inſomnia & *fumum* pro *ingenua* & certa veritate venditant, ſibi ſoli ſapiunt, ideoque alia ingenia *decipiunt* & circumducunt, imo ita captant, præoccupant & ſeducunt, ut talibus commentis fidem tribuentes, non niſi magnos & pernicioſos *errores* in *applicatione* committant, juxta illud: qui *male cognoſcit male curat:* & tales hiſtriones, præſtigiatores, funambuli medici, dum aliis varia lepida obganniunt & nugantur, facile aures aliorum titillant fricantque atque agyrtarum more credulorum marſupia mulgent ac depauperant; tales præſentant perſonam medicaſtri theatralis, aut nundinatoris, qui infrunita garrulitate innocentes alliciunt & corrumpunt, qui ſero denique ſapientes, ingenue tandem confitentur, ſe deceptos & ſeductos fuiſſe: de quibus illud REJESII *Camp. Elyſ. juc.*

qu. 6.

qu. 6. n. 2. valet: *fuit in omni ævo impoſtorum fraus & doloſa induſtria, ut quæ in artis uſu propter ruditatem & inſcitiam deficiunt, nec conſequi valent, vafricie ſuppleant, & ut Galenus ſcribit, quo amabiles populo habeantur & ſe dignos eſſe* perſuadeant, *pretioſo veſtitu* (ſæpe adh. abærato) *annulorum apparatu & argentea ſuppellectile* (aut ſigno certæ cujusdam, vel quaſi venerabilis, ſocietatis) *ornati magno ſubſequentium numero ſtipati ſolum* (animo aut corpore) *ægris adulari ſatagunt:* quibus ſaltim deeſt baculus, aut typha & cuculio morionis & animal imprimis exoticum ſ. ſimia ſ. mus alpinus, ſ. melis, ſ. aſinus ſylveſtris &c. & tales *impoſtores* ſub larua *honeſtorum* medicorum *ſciola* & *garrula* ſua perſuaſione facile alios doloſe corrumpunt; proinde nugas ſuas, promiſſiones, artificia, inventa, experimenta, commenta, circulos & bona opera ſchedis rejiculis, circumforaneorum more phaleratis & ventoſis verbis, ſub comitatu proprii ſordidi elogii novellis publicis inſerere faciunt. Huic Stellionum choro annumerandi ſunt faſtuoſi medici, qui alto ſupercilio a tergo alios adſpiciunt, nihilque rectum eſſe putant, quod non ipſorum vel quaſi oraculis & myſteriis convenit, de quibus HIPPOCR. *de fract. t. 1.* inquit: *qui ſapientes ſibi videntur medici, hi ſunt, qui peccant,* haud attendentes, quod pone oſtium quandoque bonus dormitet Homerus: illi enim qui aliorum vires & facultates contumelioſe æſtimant, ſeque aliis eruditionis oſtentatione præferunt, alios viciſſim *fraudulenter* circumveniunt, ideoque in peculiari & *perſonali dolo* verſantur & operantur, vnde multis diverſa accidunt damna; dum quilibet *juſtus*, prudens & honeſtus medicus *bonas* ſuas facultates atque vires, non circumforaneorum eloquentia

&

& garrulitate, ſed ipſo actu comprobat, tales ſunt, qui ſibi *arrogant ea bona, quæ non habent, qui alios contemnunt & volunt, ut ſibi ſubmittantur, quamvis eam præcedant, qui vana gloria luxuriant, quod vitium medicis familiare eſt, dum inordinato gloriæ appetitu laborant, quem ſubinde concomitatur magnum ſymptomatum vel potius vitiorum agmen, jactantia, hypocriſis, novitatum inventio: non minus etiam peccat, qui novas inutiles artes invenire præſumit, quam qui novas epulas, novas veſtes & novos ludos: quibus plerumque accedit curioſitas, qua nimis, vel immoderate ſcire contendunt, præſertim ſi cognitionem rerum profeſſioni ſuæ neceſſariam negligunt, quo non neceſſarias cognoſcant*, dicente *Roder.* CASTR. *in Med. Polit. L.3. c. 2. p. 115. 116.* tales præſtigiatores confuſe & temere varia elegantia & in ſuo foro utilia experimenta phyſica, chymica, mechanica, anatomica ad liberum naturalem ordinem crinibus attrahunt & inſulſe ac inepte applicant: eosque, qui ejusmodi commentis, figmentis & gerris aſſenſum denegant, ignominia proſequuntur: hi propterea alios *doloſe* decipiunt, qui illorum *ampullas & ſesquipedalia verba pro oraculis habent; hi ſunt, qui blaterant nunquam viſa, nunquam experta, ſeu qualia nunquam præſtiterunt, ac præſtabunt, nunquam ejusmodi magnidici*, monente BOHNIO *in Off. Med. dupl. P. 1. c. 4. p. 82.* Præterea Societatem *Stellionum* ingrediuntur illi, qui in reddendis *morborum cauſis* confuſa & ventoſa *loquacitate* ægrotantes *decipiunt*, vel vanum metum illis incutiendo, vel damnoſam *ſecuritatem* alliciendo, vel *confidentiam immeritam* depeculando, interea ſuam *fallaciam* ludunt & fingunt, ſie ſpielen

ihren

ihren Betrug unter den Hütlein, *conf.* B. STAHLII *Programma, quis bonus theoreticus, malus Practicus.*

§. IV.

Sicut HARVEUS in Satyra sua *artis sanandi expectatione* varias *dolosas* inventiones & operationes in foro medico obvias, indicat, nominat & taxat, ita omnes honesti, *æqui*, periti & *prudentes* medici machinationes tales improbant; ideo RIEDLINUS *Lin. Med. An. 2. Sept. p. 420.* observationem 3. *de dolo ad euehendum medicum minime laudando* hoc epiphonemate obsignat: *ab hisce & ejusmodi dolis desistite quæso mortales; quæ enim benedictio speranda, ubi dolo res agitur.* Ad dolosas medicorum actiones P. ZACCHIAS *in Qu. Med. Leg. L. 6. tit. 1. qu. 2. n. 14. sq. varias* species allegat, quæ *magis ignorantiæ & audaciæ* adscribi debent, v. g. si medicus *minus secura* remedia ordinat, dum *tutiora* adhibere debet: si ægro *minus congrua* medicamina præscribit: si *generosa* propinat medicamenta, *non præparato* prius corpore: si medicus *movet*, *quæ* movere *non* debet. Rectius *Stellionatus* Crimini adscribi debet, si Medicus *lucri* causa *plura* promittit, quam *status* morbi *permittit*, aut ipse *præstare* potest: *conf.* ZACCHIAS *l. c. qu. 3. n. 7.* quo *dolo decipit ægrum*, *aliosque*, qui de illius sanitate solliciti sunt; & si rei *eventus contrariatur promissis*, tunc alias *fortuitas* causas fingit & accusat, ideoque *variis* modis *fraudem* & fallaciam committit, quales ausus LANGIUS *L. 3. ep. 6.* imposturas vocat, de quibus BOHNIUS *l. c. p. 49.* dicit: *quod fraudulentiam potius, quam prudentiam sapiant, & popularis tantum auræ aucupio inhient - - tales artes seu tricas, famam & argentum sibi comparandi, de-*

testantur viri honesti ac ingenui; illi hujus furfuris socii sunt, qui aliquid *machinantur*, *quod ipsi ignorant, & ignorare se cognoscunt & tamen ut aliquid lucri faciant & pecunias a credulis extorqueant, velut nomen sibi apud eos acquirant, promittunt, quod præstare non possunt, nec ab operando desistunt*, referente ZACCHIA *l. c. qu. 1. n. 24.* Pertinent huc illi *gloriosi*, qui in variis morbis *arduis*, horumque cura *suis viribus*, ac qualitatibus arrogant tribuuntque, quæ *naturæ* debentur, *vid.* THONERUS *L. 1. obs. 19. p. 35.* & hi in *malo dolo* versantur, quando hujus fraudis ignaros ea *persuasione decipiunt* & seducunt, quasi præcellens magnisque elogiis ac *muneribus* æstimanda sit alterius capacitas & peritia, cum tamen in multis subjectis *divina* bonitate & providentia *connatum* sit exquisitum spontaneum internum *robur resistendi* morbis, & conservandi sanitatem, *vid. D. D.* PRÆSIDIS *disp. de Medico in nobis:* ideo CAMERARIUS *in Syllog. Memor. Cent. 1. part. 43.* inquit: *nihil Medicus solus potest, natura est illa, imo Deus qui agit, & Medicus, minister magni hujus Domini: præclare itaque a Vido Vidio dictum: medici plures sanarent, si se naturæ ministros esse agnoscerent:* EMMAN. STUPANUS *comm. in aph. Hippocr. p. 19.* HOFFMANNUS *in meth. med. qu. 19. p. 36.* WEDELIUS *Cent. 1. dec. 5. exerc. 9. 10.* REJES. *Camp. Elys. juc. qu. 19. n. 7. Sapienter dictum: sanitatis author Deus, Dei instrumentum natura, utriusque minister medicus est.* ZAC. LUSITAN. *Med. Princ. Hist. L. 1. hist. 64. in comm. p. m. 114.* a LINDEN *in Select. med. VII. §. 17. p. 188.* inquit: *Medico laboranti, natura allaborat & benedicit labori Deus, largitor Artis & auctor naturæ.* Huc porro spectant *illi*, qui morbum *in-*

dole-

dole sua *lenem*, *levem* & benignum *aggravant*, ægro aliis-que sollicitudinem & *angorem* incutiunt, eoque inducunt, ut *magnam mercedem* promittant, si æger sanatur & conservatur, hinc *utroque* modo *dolose* peccant, si statum *gravem* & periculosum *parvi* pendunt, & *levem magnifaciunt*: hinc *Rod. a* CASTRO *Med. polit. Lib. 3. c. 9. p. 145. 46.* inquit: *in prognostica magna cautione semper opus est, ne aut nimium blandiendo, mitiorem, quam revera sit, morbum jactantes, eo graviore reddito, in ignominiæ labem incurramus: aut nimium severe agendo, inanem metum ægro incutiamus:* idem testatur HIPPOCR. *Lib. 1. de Morbis* & CELSUS *L. 6. c. 16.* qui judicat: *histrionis est, parvam rem attollere, quo plus præstitisse videatur:* Et acerbus ac invectivus medicorum censor & mastix MIMERMUS de medicis asserit, quod *mala, quæ sunt exigua, majora quam sunt, soliti sint extollere, ut sibi & authoritatem & in curandis morbis industriæ famam comparent*, *conf.* BOHNIUS *loc. cit. p. 52.* REJES. *Camp. Elys. juc. qu. XI. n. 1.* Ad eandem classem referendi sunt, qui *celerem* curam aut *infallibilem* sanationem *temere* promittunt, quando nec morbi *genius*, nec *tempus*, nec *signa* indubitatam sanationem & conservationem *sperare* permittunt, qua temeraria ac *dolosa* promissione ægri ad *fallacem securitatem* & immeritam *confidentiam* erga gloriosum medicum seducuntur, eo ipso autem cum gravi *animæ* & *impensarum* damno *decipiuntur*, *vid.* FREITAG. *quæst. medicin.* 7. *Rod. a* CASTRO *Med. Pol. L. 3. c. 9. p. 145. ad fin.* inquit: *medicus prudens & gravis salutem ubique non pollicetur, nec nisi illud addiderit, sanitatem quidem affuturam Deo auxiliante, ægro v. omnia recte agente & medici præceptis obtemperan-*

perante, ac servatis servandis. vid. MENGERING. *in Scrutin. Consc. cap.5. qu.118.* FRITSCH. *de peccatis Medicorum conclus. 7. p.30. sq.* BOHNIUS *l. c. p.38.*

§. V.

Nec minori *dolo malo* in damnum *ægrotantium* operantur, qui morbum *mitiorem* & sua indole magis salubrem graviorem ac *incongruis* artificiis *acerbiorem*, pertinaciorem & *longinquiorem* reddunt, quo *pinguiorem* mercedem acquirant, si v. g. in tali affectu, qui *lenioribus* & temperatioribus mediis & regiminibus dirigi, tractari & curari debet & potest, *fortioribus*, generosioribus, calidioribus & *heroicis* concitatur & impellitur, ut *orgasmi*, acutæ *congestiones*, *inflammationes*, febres, spasmi, atroces dolores superveniant, atque *periculosiorem* metaschematismum forment; quam morbi conversionem & corruptionem dein tales *stelliones*, *alteri fictitiæ* causæ adscribere non erubescunt: de hac dolosa actione ita P. ZACCH. *l. c. qu. 3. n. 12.* sentit: *ex medicorum vel superbia, vel avaritia fit, ut morbos leves, tutos ac salutares, graves, dubios & periculi plenos faciant; nam velut eorum solertia & potentia in arte magnificetur & inanem gloriam ap. homines consequantur, vel ut largius ab ipsis ægrotantibus, de morte timidis, remunerentur, hoc facere consueverunt, sed in utroque casu homines malitiose decipiunt.* Censuram porro merentur, qui *novas*, *dubias* & incertas opiniones excogitant, aliis *pro veris*, ingeniosis atque exquisite doctis *garrula* & gesticulatoria loquacitate prædicant, iisque pertinaciter inhærent, ut & *frivole* illas ad *praxin* applicant, subinde in gravissimum *ægrorum damnum* magnos errores committunt, aut illas in usu pra-

ctico

ctico *deserunt*, & ad *empirica* experimenta confugiunt, eo ipso autem *credulas* mentes temere & dolose *decipiunt*, tales non modo *impudenter* errant, teste ZACCHIA *loc. c. qu.* 7. *n.* 2. ubi tales impudentes, audaces, interdum juniores, blaterones & novatores valde reprehendit, quando ob ejusmodi opiniones alia salutaria, dogmata magisque probata auxilia contemnunt, *quando ob propriam quandam hæresin ea cum maximo ægrorum præjudicio prætermittunt, absurdis quibusdam & insulsis rationibus inhærentes, quæ ne dignæ quidem sunt, ut in medium proferantur.* Sed & ægros æque ac alios fraudulenter *decipiunt*, quos mira tali loquacitate velut ad stuporem de fucata tali eruditione & peritia seducunt: talem *fraudulentam*, speciosam ac gloriosam dicacitatem HIPP. *in L. de decenti ornatu* valde improbat, & *honestis* ac peritis medicis *breviloquentiam* commendat, quoniam judicante BOHNIO *loc. cit. p.* 82-84. talis garrulitas *circulatoribus aliisque hujus farinæ hominibus magis digna est. vid.* REJES. *l. c. qu.* 7. *n.* 9. Et quid de Medicis *Astrologis* sentiam? haud quidem nego, sed firmiter judico, quod *sanitas* hominis valde cum *aëris qualitate* & varietate consentiat, cujus *temperies* & *intemperies* multum ad *adjuvandam* & *alterandam* illam valet, siquidem *cardinales* aëris qualitates & diversi harum *gradus*, aut multiplices *mutationes* evidentem & eminentem *efficaciam* in *œconomiam* vitæ & sanitatis habent, nec desunt rationes & exempla, quid *siderum principaliorum* influxus in *athmosphæram* & mediante *hac* in *corpora sanorum* & *ægrotorum*, ad *morbos* alliciendos, exacerbandos, & leniendos ac mitigandos conferre possunt; ast hujus *judiciosæ* conciliationis *perversus*

usus decipit utique & ægros & sanos: de quibus BOHNIUS *l.c.p.84.* dicit, quod ad *classem* nugatorum spectent, qui *astrologiæ peculiarem peritiam venditant, quanta ratio sit habenda astrorum, horumque phænomenorum in remediis administrandis, stentoria voce clamitantes: de qualibus nihilominus jurarem, eos nec circulum in sphæra, nec asterismum in globo nosse & vix ex rusticorum Calendariis sapere:* tales sunt, qui ad commenta, in hoc negotio commissa, *Paracelsi*, morborum & remediorum vires ad *astra* dimetiuntur. *conf. Rod. a* CASTRO *Med. Polit. Lib. 2. c. 2. p. 64. Casp.* BRAVO *de dogm. Med. præst. Sect. 4. resol. XI. p. 161. sq.* REJES. *Camp. Elys. qu. 75. n. 14. 32.* Stellionatus etiam titulum merentur illi, qui alicui ægrotante *tristia* & *fatalia* prænunciant, quæ tamen *veritati repugnant*, sub quo fallaci & *doloso* præsagio *leviorem* talem morbum curantes *majorem* mercedem & remunerationem annotant, postulant & expectant, ni æger ex *metu* & angore perculsus, *moriatur* & *hæredes* ac posteri ad *pinguiorem* solutionem austere & impudenter adigantur; hoc facto autem *iniqua* argentaria coactione alios *fraudulenter* emungunt: tales utique & *æquitatem* & *honestatem* violant. Idem judicandum est, de *Mendaciis nocivis*, quibus ægri non decipiendi & inducendi sunt, qui teste *Rod. a* CASTRO *l. c. L. 3. c. 9. p. 142. suapte natura suspiciosi sunt, & formidolosi, accuratissime non solum verba & ratiocinationes, sed gestus & nutus medicorum observant, a cunctis, quæ vel ex vultu medici colligunt, sibi metuentes:* hinc in Medicina *politica* & *morali*, quæstio proponitur & deciditur: *an ægrum sanitatis causa fallere & decipere liceat, vid.* REJES. *Camp.*

Elys.

Elyſ. juc. qu. 12. n. 2. BOHN. *l. c. p. 88.* BRAVO *loc. c. Sect. V. reſol. 10. p. 158.*

§. VI.

Nulla etiam excuſatione digni, ſed *Stellionatus* criminis accuſandi ſunt, qui frivole, malitioſe & *doloſe* in *damnum* ægrotorum, *ſui* vero nefarium *lucrum* morbum *protrahunt*, inſuper *ordinem, typum, progreſſum* & ſtatum morbi *turbant*, *vires* ægri dilapidant, *impenſas* accumulant, *tempus* protrahunt, entia varia *præter neceſſitatem* multiplicant, *opportunitatem* operandi negligunt, diverſa *nova* ſymptomata ac mutationes accerſunt; indeque ægrotanti multiplicia *incommoda* & detrimenta cauſantur: quam pernicioſam *protractionem* omnes periti, prudentes, *conſcientioſi* & honeſti medici valde improbant: de quo crimine ita judicat ZACCHIAS *Q. M. L. L. 5. tit. 1. qu. 6. n. 10. Si medicus morbum protrahit, remedia ſalutaria adhibere negligit aut tarde adhibet, tunc non ſolum peccat mortaliter, ſed tenetur etiam ad reſtitutionem mercedis & eſt Fur manifeſtus:* CARRAR. *de Medic. P. 2. n. 70. & ex Medicis Codronchius de Chriſt. med. rat. L. 1. c. 10. Hoc autem eſt maximum malorum medicorum erratum, ex conclamata avaritia originem ducens, quod tamen in bonum medicum cadere nequaquam poteſt, ſed neque malos medicos, licet id machinentur, nempe morbos protrahere perficere poſſe, abunde demonſtrant,* JOUBERTUS *Error. pop. L. 1. c. 3.* MERCUR. *Lib. 2. error. pop. c. 27. conf. de hoc Crimine, Zac.* LUSIT. *in introitu ad Praxin præc. 25.* FRITSCH. *de peccat. Medic. Concl. 14. p. 10.* Quales fraudes porro cum *Uroſcopia* & *Uromantia* creberrime committantur, jam abunde conſtat; ideo multi jam medici *fallacias* & deceptiones,

ptiones, quæ *malo* hujus inſpectionis & præſagii uſu, perpetrantur, indicauerant & taxaverant, ex quibus paucos ſaltim allegare lubet: videlicet *Rod. a* CASTRO *l. c. Lib.3. c. 10. 11.* THONERUM *Ep. Med. 21. p. 341.* GÜLDENKLEE *Ep. Medicin. L. 6. reſp. 22.* EURICIUM *Cordum de abuſu Uroſcopiæ. Job.* FREITAG *de abuſu Medicinæ.* REJES. *Camp. Elyſ. qu. 10. n. 6. & 49.* FUCHSIUM *inſtit. med. L. 4. Sect. 3. c. 1.* LANGIUM *L. 1. ep. 41.* HILDANUM *Cent. 6. obſ. 20.* PRIMEROSIUM *de Err. vulg. in Med. L. 2. c. 1.* BARTHOLINUM *de Paralyt. N. 3. hiſt. 2. p. 33.* FORESTUM *Lib. 2. obſ. c. 5. de incert. ac fallac. urin. judicio.* BOHNIUM *l. c. p. 52.* multosque alios hujus ſententiæ teſtes nominare poſſem, quos brevitatis cauſa non indicare placet; quicunque igitur cum hac uromantia *fraudulentum quæſtum* quærunt, *fucum* faciunt ægrosque fallunt, illi merito ſodalitio *Stellionum* adſcribendi ſunt. Quicunque ægros *ſuperſtitioſis* mediis obnubilant, quo *verba, inprecationes, characteres, ſigilla,* varia amuleta, annuli magici &c. pertinent, ægrosve inde *argento emungunt*, hujusque *fraudis* ignaros ab *aliis ſalutaribus* auxiliis deducunt, ſubinde vero quoad *animum* & *corpus* eos corrumpunt, illi toti ex fraude & fallacia conſtant, quos in *magno debito verſari* judicat ZACCHIAS *l. c. qu. 7. n. 23.* ubi multa aliorum medicorum ſuffragia collegit, *vid.* FRITSCH. *l. c. concl. 8. p. 33.* REJES. *qu. 23. n. 13. qu. 97. n. 7. ab* HEER *obſ. 7.* RIEDLINUS *Cur. med. 482. Lin. Med. An. 1. p. 158.* utplurimum itaque illi, qui *ſuperſtitioſis* curare non verentur, impoſtores ſunt. Nec prætereundi illi ſunt, qui *prius multa* promittunt, quæ præſtare *nequeunt*, & denique ægrum fraudulenter *deſerunt*, imprimis ſi morbus in *periculoſiorem* ſtatum con-

jectus,

jectus, quem talis gloriosus nugator vel audacia, vel negligentia, vel invidia, vel nimia confidentia & securitate in graviorem & *deteriorem* statum progredi permisit: hujus *dolosæ* desertionis variæ indicari possent causæ, quarum præcipuæ sunt, si tales medici morbum quendam *depravarunt*, vel si *ignorant ulteriori* & meliori auxilio eidem subvenire, vel si quos *tædium* cepit, *diuturno* cuidam morbo auxiliari, vel quando omnem operam *perdidisse* autumant, vel quod res, ut *multæ operæ* & laboris, vel quod *vile præmium* pro mercede expectent, es werde ihnen die Mühe nicht belohnt, inde autem miser æger in *gravius* vitæ suæ *damnum* & periculum incidit, quam *fraudem* & perfidiam omnes *honesti* medici reprehendunt, *conf.* FRITSCH. *l. cit. concl. XI. p. 42.* sic porro ad *Stellionatum* referri potest, si quidam, *theatralium* medicastrorum aut circumforaneorum more, *vestitu haud* modesto, sed *fastuoso*, ac splendido *credulam* & imperitam plebem cæcant, eoque ipso malum dolum committunt, de quibus *Zac.* LUSIT. *intr. ad Praxin præc. 2.* exclamat, *quod talia immania Reip. monstra per plateas & fora magna arrogantia incedant, pomposa veste induta, siquidem sumptuosæ vestes & annuli deceptorii, non ægris prosunt, sed medicis personatis, qui his versutiis instructi, a rudi ineptaque plebecula nummos exhauriunt, loculos corradunt, divitias emungunt,* de talibus & non de meritis, dignis & honestis medicis valet illud, *vir bene vestitus, pro vestibus esse peritus - - - creditur a mille, quamvis idiota sit ille. conf.* BOHNIUS *l. c. p. 99.*

§. VII.

Magnam etiam *censuram* merentur *illi sibi sapientes*

heroes, qui in *aliorum* ægrotantium, *periculoſe* decumbentium, ſtatu, *ſoli gloriam* reportare geſtiunt, & omnipotentem quaſi peritiam practicam affectant, ideoque *aliorum* conſultationes varia *ſimulatione*, imo plane *dolo* denegant & avertunt, quippe ſoli huic periculo ſatisfacere, ſufficere & obviam ire ſibi aliisque perſuadere ſolent, interea omni ſtudio *præcavent*, ne *alius* in quadam familia & aula *majorem* fidem & fiduciam acquirat: quos interea *clandeſtina* ambitio, invidia, avaritia, philavtia & philargyria ſub *larva æquitatis* & probitatis, aut alterius cujusvis *doloſi* prætextus gubernat, quoniam autem ejusmodi mali corvi in *malo dolo* verſantur, ideo *Stellionum* ſocietati annumerandi ſunt, quoniam *ægros decipiunt*, quo minus aliorum proborum & peritorum virorum conſiliis uti queant, & quia ſuam famam, & ſtupendam quaſi peritiam & lucri cupidinem ſatiare contendunt, de quibus ZACCHIAS *Med. Leg. Qu. Lib. 6. tit. 1. qu. 3. n. 10.* diſſerit: *Scio ex medicis Sylvaticum de Med. cap. 13. voluiſſe Medicum mortaliter peccare, quandocunque odio aut invidia doctiorem ſocium in curam non admittit - - magis accuſandi, qui bonos ac doctos, invidia aut odio reſpuunt &c.* pertinet huc juſtus & ſerioſus elenchus *Rod. a* CASTRO *lib. cit. L. 3. c. 20. p. 182. certe plerique ſunt ambitioſi & avari, qui malunt, vt æger pereat, in ipſorum manibus, quam ut altero accerſito liberetur; vel quia, ut dici ſolet, canis non amat ſocium in culina, vel quia, quicquid ipſi non fecerint, ſolent arguere, & omnia vituperare, quæ ignorant, nec quippiam rectum putant, quod ipſi non fecerint, aut facere norint; adeo ſemper ſui ſunt capitis, ut ſint inimici conſilio etiam ſaniori, quod non ipſi dederint:*

ſed

ſed ſtulto homini placet, qui ſibi placet: conf. pl. p. 180. annuit huic judicio *Zac.* LUSIT. *introitu ad Praxin præcepto 20. tit. medicus amet conſultationes: qui alios non vult convocare ad conſilium, is vult ſolus eſſe in præſepe equus, quare a domo & curatione explodendus; quoniam cognitio & curatio morborum, res ſunt difficiles; quare oportet ut earum veritas ex meritorum voto eluceſcat, conf.* BOHNIUS *lib. all. c. 5. p. 109. ſq. 113. 115. ſq.* FREITAG. *noct. med. c. 15.* FRITSCH. *l. c. concl. 15. p. 52.* REJES. *Camp. Elyſ. qu. 16. n. 12.* Malitioſe pariter & *doloſe illi* agunt, qui *alium* virum *bonum* ac peritum *denigrant* & diffamant apud *alios cavillant*, conviciis afficiunt, apud ægros imprimis *diffidentiam* erga ipſum cauſantur, eos qui ejus conſilio & ope uti malunt, dehortantur, *alterius* dicta & facta *iniqua* cenſura taxant, *contra* ipſum variis *fraudulentis* machinationibus conſpirant, ejus *bonam* famam *malevole* lædunt, ſuumque *proprium* commodum, exiſtimationem *lucrum* & *elogium* erigunt: tales *malæ* indolis medici & *ægros decipiunt*, dum ſiniſtram opinionem de aliis viris bonis illis inſuſurrant, deinde *doloſam invidiam* exercent, *vid.* FREITAG. *loc. cit.* BOHNIUS *loc. cit. cap. 4. p. 49. 50.* FRITSCH. *loc. cit. concl. 17. & 18.* Non minus etiam illi *æquitatem* lædunt & *fraudem* committunt, qui præter *neceſſitatem* remediorum præſcriptionem *multiplicant*, quo de laboribus & ſchedulis ſuis ſpecioſam magis & *pretioſam* rationem ducere, *quæſtum* ſuum doloſe *augere*, miſero vero ægro majores ſumtus inducere poſſint atque ſoleant; quo juſta applicatione MASSARIÆ ex LIVIO effatum *c. de cholera* referri poteſt: *optimos imperatores ac doctiſſimos medicos ſæpe numero nihil agendo plurimum*

 profi-

proficere; illos de hostibus, hos de morbis insignes victorias reportare. Sic illi etiam *Stellionatum* committere possunt, qui *contra* voluntatem, nutum, beneplacitum & necessitatem *nimis frequenter* ægrum *visitant*, ut officia sua extollere, accessus suos in *majorem* numerum & calculum ducere, ideoque *pretiosius* sostrum petere queant, quos ea ratione BOTALLUS *lib. de medici & ægri munere* damnat, *ne videantur pecuniam exigere*, significare *enim ait aut inscitiam, aut extorquendi æris cupiditatem:* quo addit REJES. *qu. 19. n. 12. hæc ab optimo medico debent esse aliena & avaris ac imperitis tantum relinquenda:* multo minus medicus alicui ægro se obtrudere debet: *vid. Rod. a* CASTR. *loc. cit. Lib. 3. c. 14.* qui enim tali *garrulitate* bona sua officia multa cum promissione offerunt, illi non solum a consiliis explodendi sunt, teste *Zacut.* LUSITAN. *in Med. Princ. Histor. L. 1. hist. 64. in comm.* sed sua *adulatione ægros occidunt*, juxta PECHLINUM *Pent. 4. obs. 40.* aut *humanissime* & *officiosissime occidunt*, dicente WERLOSNICH. *in cur. vern. p. 81.*

§. VIII.

Stellionum choro etiam annumerandi sunt, qui *scienter* & *consulto corrupta*, *inefficacia* & effœta pharmaca aut ipsi offerunt, aut e *pharmacopoliis*, *male* instructis, *dolose* præscribunt, hocque modo res suas *perditas* pro *utilibus* annumerant, ut inexplebilem suam avaritiam satient, & *favorem pharmacopolæ* præbeant, unaque manus alteram lavet: inde vero afflicto ægro nec auxilium fertur, nec malum minuitur, sed facile augetur, subinde *majores* impensæ & sub hoc *dolo damna* graviora causantur; quem errorem pro *majori delicto* habet ZACCHIAS *loc. cit.*

L. 6.

Lib. 6. tit. 1. quæst. 7. num. 26., quo *punibilior dolus* est, *quam negligentia* & ignorantia: ejusdem qualitatis *dolosus* ausus est, si quis *alterius probata secreta* remedia *temeraria* ac frivola *imitatione* conficit, quæ tamen *minus secura* & utilia sunt, licet *fraudulenter alterius* nomen & titulus *genuinus* ipsis datus sit; qui perfidiose, scelerose & nequitiose more crumenicidarum in commendationem furtivorum & fraudulentorum medicamentorum, *aliorum sigilla* imprimere & *schedis spuriis* typis exprimere curant, quæ per errones quaquaversum vagabunde circumferre faciunt; qualia *fallacia* remedia *extrinsecus ambitioso* & superstitioso nomine luxuriant, *intrinsecus* vero *sterilia* & inutilia sunt, & ita dolo malo venditantur; creduli vero homines crasse decipiuntur: quales magni veteratores exilio digni sunt. Huic classi accedunt non nulli machinatores & *experimentatores*, qui mirabilia & *arcana naturæ* & celsioris alchymiæ invenisse & cognoscere gloriantur, proinde prodigiosa *mysteria*, & arcana possidere arroganter & fallaciter nugantur, suisque præparatis ampullosos & *prodigiosos titulos* & characteres tribuunt, hoc autem dolo, eos qui facile credunt, facile decipiunt & argento emungunt: hi tales sunt, qui privatis *suis medicamentis splendida* nomina & elogia imponunt, (quæ nunquam & nullibi probata sunt,) ut emptor cupidus eo magis incendatur & insaniat, *vid.* MENOCHIUS *de arbitr. judic. qu. cas. 381. n. 23. 24.* Non minus *dolose illi* agunt, qui in *damnum ægrotorum* cum *pharmacopolis* fraudulentam *collusionem* ineunt, dum vel *plura*, quam necessitas postulat, medicamenta præscribunt, ideoque *majores* sumtus causantur, vel in *commodum* & lucrum

crum *officinæ* pharmaceuticæ *pretioſa* in certis morbis nec *congrua*, nec *neceſſaria* ordinant medicamina, vel in eo *conſpirant* & connivent, ut *pharmaceuta* formulas ſuas præſcriptas *majori* adſcribat pretio, & ex pacto clandeſtinæ *colluſionis alia commoda* & officia expectet & accipiat, quæ conſideratio dein in *fraudem* ac doloſam *ægrorum* deceptionem cedit, inter ſe autem *culpabilem* fingunt fallaciam: quem dolum iterum merito reprehendunt BOHNIUS *l.c. cap. 5. a* & FRITSCH. *l. c. concl. 23. p. 73.* RIVINUS *in Cenſura pharmac.* Viciſſim *illi* medici *inique* & *doloſe* operantur, qui talia medicamina *illicite*, *privata* ſua diſpenſatione diſtribuunt & venditant, quæ rectius *officinis* pharmaceuticis *præparanda* & *vendenda* competunt, inde eximium *damnum*, præjudicium ac ruina *honeſtis officinis* accidit, quæ tamen in quadam republica in juſto & honeſto ſuo ſtatu & *flore* conſervari & promoveri debent, quia in illius emolumentum & *ornamentum* cedunt; hinc nullus æquus vir, ſub *ſpecie* recti *illa* commoda *ad ſe* rapere debet, quæ magis bonis & *inculpatis officinis* relinquenda ſunt. *vid.* FRITSCH. *l. c. concl. 24. p. 75.* Nec illi a *Stellionatu* alieni ſunt, qui *ægro cito* placere volunt, & ſubitam *confidentiam* acquirere malunt, quando loco curationis e *fundamento*, ſaltim *palliative ſymptomata* & præcipue dolores tollere & *famigeratis ſedativis* extinguere nituntur, cum tamen ſciant, *tali* modo præſentem affectum *non legitime* & *radicitus* curari, hocque modo iterum *doloſe* cum ægro procedere, & officio ſuo abuti: hinc *ſiniſtros* rerum ſucceſſus denuo eadem *fallacia* longe *aliis* cauſis adſcribere ſciunt. Huc referri poſſunt *illi*, qui *glorioſa* jactantia *Pa-*

naceas

naceas ſe poſſidere, per *ſpecifica*, quæ cognoſcere perhibent, per *ſympathetica*, magnetica, *archealia*, mumialia & hujus furfuris alia commenta *omnes* morbos ſe tollere poſſe, ſesquipedalibus garriunt verbis, ſimulque audacter promittunt, quaſi *non neceſſe* ſit *interna* aſſumere remedia: quæ perſuaſio *credulis* & *delicatulis* valde *grata* & *accepta* eſt mentibus, quæ alioquin *medicamentorum* uſum & *guſtum* valde *averſantur*, ideoque communiter *topica* deſiderant adminicula; quo facilius inclinant ingenia, quæ *ſuperſtitionibus* facile annuunt. *conf.* FRITSCH. *l. c. concl. 20. p. 66.*

§. IX.

Nec illi prætereundi ſunt, qui ægrum quendam *divitiis* abundare cognoſcunt, ideoque *nimio lucro*, aut *uſuræ* ſtudioſi ſunt, & per varios circulos, lineas curvas & *fraudulentas* technas ſua officia magis *ſpecioſa*, *pretioſa*, laborioſa & ardua reddunt, quæ tamen *leviori* opera & *breviori* via ac mora perfici potuerant, iterumque *doloſe* proximum ſuum ægrotantem illudunt, decipiunt ac *emulgent*, ut ſub ſpecie recti, juſti & meriti *majorem quæſtum* acquirant, nec non ab *opulentiori* ægro liberam ſoſtri *augmentationem honeſto* modo expectent, quare FRITSCH. *l. c. concl. X. p. 39.* aſſerit: *quodſi patiens ſoſtrum medico neget, per ingratitudinem eum peccare, dubium non eſt. Peccat autem ipſe medicus, ſi ex pacto majorem extorqueat mercedem, quam par eſt.* Cum hac cenſura convenit hæc quæſtio *an medicum deceat, de mercede curationis ſuæ paciſci?* in qua decidenda quidam in *ſubſidium avaritiæ ſuæ*, ut ROD. A CASTRO *l. c. c. 21. p. 187.* inquit: *trahunt Hippocratis in Præceptionibus* conceſſionem &

autho-

authoritatem: nec libertas paciſcendi modo *honeſto* ac *Juſto*, medico denegari poteſt, ſi præcipue ipſi ab ægrotante *tale pactum* ineundum & erigendum *offertur: conf.* LINDEN *Select. med. II. ſ. 30-32. de nundinatione medica.* nihilo tamen ſecius in hoc propoſito craſſus *Stellionatus* committi poteſt, ſi morbum *graviorem* & periculoſiorem *prædicant*, aut attollunt, ideoque labores, ſollicitudines ac *officia* ſua operoſiora, *difficiliora* & longiora prænunciant, quam *reapſe* ſunt, hinc *pretia* rerum & circumſtantiarum *augent*, malitioſe & *doloſe* exiſtimantes, quod ægrum *in ſacco* contineant, qui enixe ſanitatem cupiens, *pingui ſacrificio* eam nunc redimere debet, hinc *immeritam magnam* & ponderoſam mercedem mox *primo* ſuo acceſſu poſtulant, ejusque *dimidiam* partem ab *initio*, *alteram dimidiam* in *medio* morbi impudenter *extorquent*, *eandemque* mercedem tenaciſſime ſervant, ſive *bene*, ſive *corrupte*, ſive *peſſime* curatus fuerit æger, ſive *convaluerit*, ſ. *mortuus* ſit: qui igitur ſtatim *prima* ſua *viſitatione quæſtuoſe* cum Juda Iſcariote interrogant, *quid vultis mihi dare*, illi valde *ſuſpectos* ſe reddunt, imprimis quando *infallibilem* curam promittunt, quæ interdum haud ſperanda, aut nonnunquam *cæco* auſu media, *vix probata*, propinant, quæ ſanationem *fortuitam* poſt ſe relinquunt, ad exemplum illius *Stellionis*, qui de mercede cum ægro pactionem fecit, & ad *tympaniten araneum* inſcite & *audacter* ordinavit, cujus MUFFETI *in theatr. Inſect. L. 2. c. 15.* mentionem facit: ideo HIPPOC. *Lib. de præcept.* monuit, ut *medicus in accipienda mercede omnem acerbitatem deponat, & quandoque etiam gratis curet:* inter alia ROD. a CASTRO *l. c. L. 3. c. 21. p. 189.* ab init. ait:

ſi

si sanitati restitutus est patiens, & dat beneficium, accipiat medicus, si nil dat, non magni refert, certe nec exigat, nec in judicium vocet. conf. P. ZACCHIAS *l. c. L. 6. tit. 1. qu. 8. n. 2. & 15.* qui prudenter judicat, quod ante curationem medicus mercedem exigere haud debeat: *ratio dubitandi est, quia merces jam respicit factum laborem: non videtur ergo deberi nisi post curationem*, idem argumentum tit. *medicus an faciat honeste si mercedem exigat?* tractat. REJES. *Camp. Elys. juc. qu. 19.* de hac quæstione sic sentit ZAC. LUSIT. *introd. ad Praxin præcepto V. in hac nobili arte, ignobile & indignum medico est, imo impium & execrabile de mercede deliberare: indicium quippe certissimum, quod solum ad lucrum, & non ad sanitatem ægri collimet scopum, & sic avaritiæ notam incurret: vid.* WERLOSCHNIG. *de cur. vern. autumn. p. 528. sq.* justa igitur cognitio est, quam tradit FRITSCHIUS *concl. X. p. 39. fidei medico debetur Sostrum, sive ab ægroto promissum fuerit, sive non: sive is morbum curaverit, sive non: neque enim semper in medico est, allevetur ut æger: sufficit si juxta artem medicam medicus suum impleverit officium.* Præter hæc autem *honestus, æquus* & *prudens* medicus haud *privato* suo compendio servire, nec *dolose*, quando majorem *non* demeruit mercedem, ægrorum crumenas evacuare debet, imprimis si officio suo *haud tanta* dignus est mercede; qui enim tali etiam *dolo in ægrotum peccat, is proditorie agit, cum proditorie agere sit unum actibus ostendere, & aliud in mente gerere*, ita sentiente ZACCH. *loc. cit. L. 6. tit. 1. qu. 2. n. 3.* qualis dissimulatio in hoc pacto pariter occurrere potest.

§. X.

In quam etiam classem redigamus medicos, qui *probati*, honesti & periti videri gestiunt, & tamen *gulones*, *beluones*, parasiti sunt, qui omnes fere trullas & ampullas exantlant, communes autem ac frequentes *ebrias* & *confusas* mentis perturbationes occultare volunt, sub hoc vero statu haud verentur nec erubescunt, ægris, interdum *periculose* decumbentibus, consilia *turbulenta* dare & auxilia *ambigua* ordinare: *periculosus* enim & *temerarius* ausus est, sub tali *rationis impotentia* & perversitate vitæ ac sanitati congrua suppeditare velle adminicula, quæ *minus fida* ac secura sunt, ac si *delirans* remedia *sapientiæ* præscribere molitur: etsi talis potator sub fucata sobrietatis larva ægrotantibus cura sua medica subvenire audet, *imposturam* committit præter vitiosam *audaciam*, unde facile valde perniciosi effectus extimescendi sunt: sub tali igitur facto aut manifestus, aut clandestinus *dolus* latet, quo afflictus patiens sub *specie artis* rationalis & probatæ magno *periculo* atque *damno* decipitur, quod vitium sub concursu indicatarum circumstantiarum & qualitatum utique Stellionatum format: & si *ebriosus* ab officio *excludendus* est, juxta ZACCHIAM *l. c. L. 2. tit. 1. qu. XI. n. 48.* jure meritoque istiusmodi periculoso Medico munus curationis *prohiberi* debet, ne *impune occidat*, & loco salutiferi artificii audacem homicidam se gerat: *conf.* FREITAG *Noct. medic. c. 2.* FRITSCH. *l. c. concl. 6. p. 29.* GALENUS *L. 1. meth. c. 1. & Lib. de præcogn. ad Posthum.* SEPTALIUS *L. 1. caution. Georg.* HENRICUS *de perfecto medico c. 6.* ZAC. LUS. *Med. Princ. hist. 6. Lib. 1. in comm.* Sic illi medici *Stellionatus* crimen

com-

committunt, qui *contra* ægrotantem, *periculoſo* morbo decumbentem & *morti proximum*, cum *hæredibus* colludunt, morbi ſtatum *curabilem* judicant, ægrum *ſecurum* reddunt, ne in *præjudicium* & damnum eorum, quibus mors ejus *lucrum* eſt, teſtamentum erigat ac nuncupet, ſed *ab inteſtato* decedat, ideoque ægrum de morte *proximiori* non monent, ſed ab aliis *corrupti* omnem *ſalutarem* operam *doloſa diſſimulatione* promittunt: illi craſſo ac *malitioſo* dolo miſerum *moribundum* decipiunt. Huc *illi* etiam pertinent qui in domo quadam, aut aliquo loco graſſantem & valde *perniciosum* morbum cognoſcunt, aſt *ſui commodi* ſtudioſi ob certas *fraudulentas* cauſas, vel *donis corrupti*, *periculum non* indicant, ne ejusmodi locis fama *infectionis* inuratur; hi dum impediunt, ne *tempeſtivum* auxilium ad *majus* idque *publicum* periculum avertendum, ordinetur, malitioſe & *doloſe* agunt, cauſamque dant, ut *grauius* inde oriatur damnum. *conf.* CODRONCHUS *de Chriſtian. medic. ration. L.1.c.38.* BOHN. *l.c. c.4. pag.93.* Si ægrotans, Medici cujusdam *fidei*, dexteritati & ſinceritati ſe commiſit, variaque de corporis ſui *individuali* conſtitutione, de valetudinis ſuæ *ſpeciali* qualitate, de *famæ*, *officii*, *voluntatis* &c. ſuæ ratione *ſingularia* ac *ſecreta* ſub ſigillo confeſſionis & ſtrictioris *ſilentii* aut reticentiæ aperit; *garrulus* vero medicus non ex levitate animi, ſed *malo dolo* in *grave* damnum ægri, illa effutit & *deblaterat*, unde *hujus fama* imprimis læditur, ipſe etiam animo valde affligitur, ut ſanitas ejus ac *convaleſcentia* admodum impediatur, tunc Medicus talis *hoc facto* Stellionatus crimen committit: quare a medico probo, prudenti & honeſto *taciturnitas* deſideratur, & lo-

 quaci-

quacitas valde improbatur: *vid.* BOHNIUS *l. c. p. 92.* ROD. a CASTRO *loc. cit. L. 3. c. 3. p. 123.* REJES. *Camp. Elyſ. qu. 7. n. 15.*

§. XI.

Haud etiam *eorum* Medicorum factum probari poteſt, qui *beneficiis*, promiſſionibus, pecunia &c. *occæcati* & *corrupti* in *aliorum* lucrum & *commodum*, aliorum viciſſim *præjudicium* ac damnum *incurabili* quodam morbo decumbentis mortem aut *retardant*, aut *accelerant*, quo in variis caſibus *doloſa* medicorum actio allici poteſt, quæ vero utique ad *Stellionatum* referri debet, qua partim *ægrotantes*, partim *alii* decipiuntur. Non minus etiam *illi* crimen *falſi* & *Stellionatus* committunt, qui *mendaci teſtimonio incarcerati* cujusdam *rei* hominis *ſimulatum morbum*, imbecillitatem, dolores, vitioſum corporis ſtatum, proclivitatem ad graves, ſonticos & periculoſos affectus, velut convulſiones, repentinos & pertinaces ſpasmos, animi deliquia, inſultus epilepticos, apoplecticos, eruptiones lethiferas ſanguinis &c. confirmant, eumque ad *liberationem, fugam*, abſolutionem promovere, aut e *duris* carceribus, vinculis &c. *liberum*, aut contra gravem ſententiam torturæ, pœnæ corporis ordinariæ &c. defendere & ſalvare *doloſa* tali inventione nituntur. Accedit porro quando medici deſtinato conſilio & arbitrio practicos *errores doloſo* reſpectu commiſerant, quales in *abortus* procuratione occurrere poſſunt, quando præſumtum morbum *profligare* contenderant, deinceps autem, ne *doloſa* eorum actio manifeſta & *culpoſa* evadat, *errores* ſuos *confiteri* pertinaciter *abnegant*, iterumque actionem erroneam *juſtificare* non erubeſcunt: hi non ſolum in tali

&

& alio caſu graviter peccant, ſed & pro circumſtantiarum concurrentium qualitate Stellionatum perpetrant. *conf. P.* ZACCHIAS *l.c. L. 6. tit. 1. qu. 3. n. XI.* BOHNIUS *l. c. p. 96. 97. Zac.* LUSIT. *in M. P. H. L. 1. hiſt. 79.* & *introit. ad Prax. præc. 9. & 10.* LENTILIUS *in Eteodr. Pr. præfat. pag. 4. 5.* Ejusmodi *doloſis* machinationibus adh. adſcribo, ſi quidam ad Praxin *numeroſam* adſpirare contendunt, & *muliercularum* favorem, commendationem & blanditias ſibi comparare variis *fraudulentis* technis & inventionibus magno laborant ſtudio, *obſtetrices donis* & numis corrumpunt ac *matronarum benevolentiam* acquirunt, hocque modo imperitiam & famam ſuam cum ægrorum aliorumque damno probare & concelebrare non verentur, *vid.* BOHNIUS *loc. c. p. 51.* Sed ne *augiæ ſtabulum* uno labore repurgare ſuſcipiam, placuit ſaltim hac occaſione nonnulla *Medici Stellionatus* Specimina allegare & *pro merito* denigrare, probe gnarus, quod in foro medico varia alia occurrant; recte v. ſentit peculiari, obſervatione RIEDLINUS *Lin. Med. An. 5. Aug. obſ. 21. p. 858.* quod *medicus genuinus* & honeſtus *fraudibus illicitis opus non habeat,* quales aliæ nominantur e FREUDENBERG *de impoſtura medicantium,* CARRARIO *de Medico ejusque erga ægrum officio,* AYALA *de medicorum impoſturis,* FONSECA *in Comment. in Hipp.* MIRANDA *de Perfectione boni medici.* Perducta autem hac tractatione ad propoſitam metam, ne nimium crabrones irritem, DEO devotas ago gratias, quod in hac confeſſione & commendatione veritatis mihi animum & vires concedere voluerit, quem ſupplex rogo, ut ſacram hanc artem medicam ab omnibus mendis, erroribus & fraudibus repurget, quo ejus

gloria amplificetur, proximi ſalus promoveatur, artis Medicæ fama ac integritas defendatur & adjuvetur atque ita multiplex probus, juſtus, honeſtus & ſalutaris obtineatur

F I N I S.

NOBILISSIMO ET DOCTISSIMO

DOMINO CANDIDATO

SALUTEM ET PROSPERITATEM PRECATUR

MEDICÆ FACULTATIS SENIOR ET H. T. DECANUS.

NOn arduum, ſed congruum de bono Medico MORGAGNIUS *in nova Inſtitutionum Medicarum Idea* requiſitum poſtulat, *non ſatis eſſe ægrotantium lectulis aſſidere, ſed poſteritati ſtudio, exemplo & fama inſervire:* quo illud officium pertinet, quod Anglus ille Medicus HAMILTON *in Regulis Praxeos Medicæ*, urget, quod *ipſi haud arrideat in excogitandis Speculationibus occupari, & modo principia Ariſtotelica, modo anatomica, modo chymica, modo mathematica & mechanica*

ta suæ structuræ hypotheticæ fundamentum adoptare, sed præter alia innocentiam, integritatem & suavitatem morum exercere, quæ notæ etiam characteristicæ sunt, quibus verus Medicus ab Empiricorum turba distinguitur. Etenim talem Medicum non solum vera, perspicua & sobria Scientia, ut & solida ac secura peritia, sed etiam in toto suo munere prudentia, dexteritas, conscientia & sinceritas probant, ne histrionum more garrula ac nugaci lingua, nec non vestitu pomposo & variegato innocentes & honestas mentes decipiat, ideoque agyrtam rectius, quam virum bonum, cui in arte credendum, se gerat; qualem LUCIANUS *in extrem. caro. Menipp.* describit: *ubi venerandum virtutis medicæ nomen induerint, tunc adductis in altum superciliis, fucato habitu obambulare, detestandos mores secum circumferentes, simillimos nimirum tragœdiarum histrionibus, quibus si personas stolamque illam auro sparsam detraxeris, quod superest, id ridiculum &c. nempe homunculus, septem denariis ad ventorum mercaturam & agonem conductus:* qua de causa multi honesti & prudentes Medici ad exemplum HIPPOCRATIS, utpote FONSECA, JOUBERTUS, MIRANDA, RHASES, BARDUS, multique alii, Medicorum virtutes & perfectiones commendarunt: hinc Medicum etiam æquitas, conscientia & prudentia ornant & illustrant. Hoc selectum argumentum dignum judicasti præsente Specimine Inaugurali disertius commendare. Posteaquam enim TU, NOBILISSIME CANDIDATE Cursum Academicum pluribus annis laudabili soler-

tia

tia ad felicem metam perfecisti, inque nostra æque ac alia inclyta altiorum Musarum sede Medicum studium feliciter tractasti, consultum TIBI visum est, ut exercitium artis salutaris divina adspirante directione aggrediaris; ad quem finem honesta petitione Academicos honores prosecutus es, quibus rite & more solito aquirendis Facultati Medicæ Scrutinio consueto tam in Scientia, quam Experientia profectus exquisitos, egregios ac honoribus & privilegiis Doctoralibus digne condecorandos atque instruendos plene probasti, ut non solum hoc solemni Specimine TE singulis commendare, sed & approbationem nostram excipere possis. Faxit cœlestis benedictio, ut sub perenni mentis corporisve integritate, in futuro munere artificioso medico maxime exoptatos & saluberrimos successus, fructus & eventus acquiras & ita Deo atque proximo conscientiose, sincere, dextre, assidue & provide inservias. Vale. Dab. e Museo d. X. Pridie Iduum Septembr. A. O. R.

CIƆIƆCCXLVII.